

konfirmasjonstale.com

Kjære Jonas Aasheim – Jojo,
kjære familie, venner, og hele Byåsen menighet her i Trondheim.

I dag står vi i en kirke som mange av oss kjenner godt, med benker som har sett både latter og tårer, og med en stor slekt som fyller rommet med varme og forventning.

Midt i alt dette står du, Jojo, 14 år, klar for å si ditt eget ja.
Ikke lånt, ikke kopiert, men ditt.

Du har gått veien fra barnetro til egen overbevisning.
Det merker vi når du ved middagsbordet begynner å diskutere både Gud og algoritmer, mens noen av oss fortsatt prøver å skjønne hvordan fjernkontrollen funker.
Du spør, du utfordrer, du ler – og du lytter.
Det er en god kombinasjon.

Jeg er fadderen din, og onkelen din, og det gjør meg ekstra stolt å få si noe i dag.
Ikke fordi jeg skal holde tale – men fordi du har valgt å stå her og eie troen din.
Det er modig.

I dag har jeg et vers med meg til deg.
Det er 1. Timoteus 4:12:
«La ingen forakte deg for din ungdom, men vær et forbilde for de troende i tale og ferd, i kjærlighet, i tro og i renhet.»

Det verset passer deg, Jojo, for du har allerede begynt å være et forbilde på din måte.
Ikke ved å rope høyest, men ved å være ærlig.
Ikke ved å være feilfri, men ved å være trofast.

Og – viktigst – ved å bruke talentene dine med et smil.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://www.konfirmasjonstale.com)

La oss ta et par av talentene dine.

Som trommeslager vet du at det ikke alltid handler om soloen, men om takten.

Du holder rytmen, løfter andre, og får hele bandet til å puste sammen.

Tro i praksis er litt sånn: ikke alltid spektakulær, men trofast, pulserende, stødig.

En enkel bønn om morgenen.

En melding til en som trenger oppmuntring.

En hånd som rekker fram i stillhet.

Og som keeper vet du noe de fleste glemmer:

Mot handler ofte om å stå på riktig sted, i riktig øyeblikk, og ikke vike.

Du kaster deg i gresset, leser spillet, og tåler at alle ser på når det smeller.

Slik er troen også – ikke en flukt fra livets skudd, men motet til å møte dem.

Ikke fordi du er sterk nok alene, men fordi du vet hvem som står med deg.

Så har vi teknologien, din favorittgren.

Du kobler, lodder og leder gjerne an når vi andre trenger hjelp.

Jeg har sett deg forklare komplekse greier så både bestemor og jeg henger med.

Tro og teknologi høres kanskje ut som to ulike språk, men når du snakker om dem, blir de søsken.

For begge handler om å søke sannhet, bygge fellesskap, og bruke det vi har – klokt og med omtanke.

Rypetoppen-leiren ble et lite kapittel i den boka.

Klatring, latter, stillhet ved vannet, og dette mysteriet: at Gud møter oss både i høyden og i hverdagen.

At troen kan være like konkret som en sele som holder, og like lett som å dele pannekaker rundt et bord.

Apropos: Du er jo blitt berømt for pannekakene dine på leir.

Det er noe dypt kristent i å steke pannekaker når andre er slitne – å gi mat, gi varme, gi glede.

Det er diakoni med stekespade.

Og ja – sokken som alltid forsvinner

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](#)

Du mister minst én på hver tur, men aldri humøret.

Det er også en liten livsvisdom:

Du trenger ikke ha alt på plass for å være hel.

Nåde betyr at Gud ikke spør etter perfekte par, men etter villige hjerter.

Byåsen menighet og speidermiljøet har vært et hjem for familien vår.

Et sted med navn og nikk, dugnad og fellesskap, tro og kaffe.

Her lærer vi at tro ikke bare er ord, men liv.

At vi står sammen, ikke fordi alt går på skinner, men fordi Gud kaller oss til å bære hverandre.

Og nå – i dag – sier du høyt at denne troen er din.

Ikke en tro som slår andre i hodet, men en tro som løfter blikk.

Ikke en tro som gjør deg bedre enn andre, men mer kjærlig.

Ikke en tro som stivner, men som vokser – med nysgjerrighet, ærlighet og humor.

Jeg tror Gud smiler når han ser deg tromme fram fellesskap, når du kaster deg etter vanskelige baller i mål, når du stiller gode spørsmål, og når du drysser litt mer sukker på pannekakene så alle får lyst på en til.

Talenter er gaver, Jojo.

Men når du bruker dem så andre blir modigere, da blir de til velsignelser.

Så – hva nå?

Fortsett å være deg selv, også når det koster.

Fortsett å spørre, også når svarene tar tid.

Fortsett å le, også når du må le litt av deg selv.

Og fortsett å tro – ikke fordi alt er bevist, men fordi du har erfart at Gud er trofast.

Og når du hører ekkoet av 1. Timoteus 4:12, la det ikke bli et pyntet ord på en fin dag, men en rytme for livet:

Vær et forbilde i tale – snakk sant og vennlig.

I ferd – gjør det gode når ingen ser på.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://konfirmasjonstale.com)

I kjærlighet – sett andre foran deg selv av og til.

I tro – hold fast når bølgene går.

I renhet – våg å være helhjertet i en verden som liker masker.

Til slutt, Jojo:

Må du alltid finne venner som heier, voksne som tåler spørsmålene dine, og en menighet som gir både hjem og himmel.

Må Gud gi deg mot til å stå i mål når det stormer, rytme når dagene halter, og glede når sokken igjen er borte.

Og må du vite, dypt inne, at du aldri står alene.

Vi er stolte av deg.

Jeg er stolt av deg – som fadder, som onkel, og som en som stadig lærer av deg.

Gratulerer med konfirmasjonsdagen, Jonas – vår egen Jojo.

Gud velsigne deg og veien din videre.

Alltid.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på konfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com